

Sygn. akt IV CSK 715/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa M. G.
przeciwko Szpitalowi [...] w B. i P. [...] Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 29 maja 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

Powód M. G. wniósł o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 maja 2013 r. twierdząc, że uzasadnia to oczywista zasadność skargi, polegająca na błędnym zastosowaniu i naruszeniu przepisów prawa materialnego, powołanych w ramach podstaw skargi.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania albo skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy powołane przez skarżącego okoliczności stanowią przyczyny kasacyjne wymienione w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Uzasadnienie wniosku opartego na twierdzeniu o oczywistej zasadności skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) wymaga przedstawienia argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia i podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z dnia 14 stycznia 2014 r., IV CSK 428/13, niepubl.).

Argumentacja jurydyczna powinna dotyczyć tak rozumianej „oczywistości”, nie może natomiast polegać - jak ma to miejsce w skardze powoda - na powtórzeniu, w zmodyfikowanej wersji, uzasadnienia podstaw skargi oraz na wyrażeniu własnego przekonania o oczywistym naruszeniu przepisów powołanych w ramach tych podstaw.

Należy dodatkowo zauważyć, że kwestia zakresu wymaganej informacji medycznej dotyczącej między innymi możliwych następstw zabiegu, jest znacznie bardziej złożona, aniżeli przedstawia to skarżący i ostatecznie zawsze podlega

ocenie w konkretnych okolicznościach sprawy. Takiej oceny dokonał Sąd Apelacyjny w niniejszej sprawie, który też - inaczej niż wywodzi skarżący - nie twierdził, że dowód udzielenia (nieudzielenia) informacji obciąża pacjenta, lecz zaaprobował ustalenie Sądu pierwszej instancji, poczynione na podstawie dokumentacji lekarskiej i innych dowodów, iż zgoda na operację została udzielona i odebrana w sposób właściwy w danych okolicznościach oraz przyjął, że wykazanie okoliczności przeciwnych obciążało w takiej sytuacji drugą stronę.

Nie stwierdziwszy przyczyny uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania Sąd Najwyższy odmówił jej przyjęcia na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

[aw]